

בבית הדין המשמעתי של איגוד הכדורסל

בעניין: כתב אישום נגד קבוצת בית"ר ירושלים – משחק מיום 28/3/24 נגד קבוצת המועל ירושלים – פסגת זאב ליגה א' – זרוע

החלטת דין יחיד

1. על פי דו"ח השופט, חצי דקה מחילת המשחק הודלקו אבוקות על ידי חלק מאוהדים שמספרם נמנה בין 40-50.
  2. בסעיף 2 לכתב האישום החתום על ידי תובע האיגוד, מייחס האחרון לאוהדים זהות של אוהדי קבוצת בית"ר ירושלים אך לא מצוין באיזה תחום ספורט.
  3. מסעיף 9 לכתב האישום עולה כי התובע מתייחס לאוהדים הנזכרים בסעיף 2 לעיל כאוהדי הקבוצה הנאשמת – קרי כאוהדי קבוצת הכדורסל.
  4. הנאשמת כפרה באישום וטענה כי לא מדובר באוהדי קבוצת הכדורסל אלא באוהדי קבוצת הכדורגל של בית"ר ירושלים אשר לבשו חולצות המעידות על כך שמדובר באוהדי קבוצת הכדורגל של בית"ר ירושלים.
  5. עוד טענה הנאשמת כי במשחק המדובר היא הייתה אורחת, ולפיכך חובת הצבת סדרנים לרבות בדיקת הנכנסים והתראה כלפיהם לגבי ההתנהגות הנאותה הצפויה מכאי האולם – הינה על הקבוצה המארחת.
  6. מדובר במגרש פתוח לציבור, כאשר לנאשמת אין שליטה על הבאים בשעריו ועל התנהגותם. יצוין כי הודלקו כ- 8 אבוקות ומספר האוהדים שלהם יוחס המעשה – היה נמוך בהרבה ממה שצוין על ידי השופט.
  7. לאחר בחינת הטענות עמדתי היא שיש לזכות את הנאשמת מהטעמים המפורטים להלן:
  8. הנאשמת אינה אחראית לבדוק את האנשים שנכנסים לאולם והאחריות לכך הינה על הקבוצה המארחת שתפקידה לאייש את המגרש ע"י סדרנים.
  9. העובדה שמדובר באוהדים שנחזו להיות אוהדי קבוצת הכדורגל של בית"ר ירושלים – אינה הופכת אותם אוטומטית לאוהדי הנאשמת.
  10. בית הדין נוהג לייחס אחריות לקבוצות בגין מעשי אוהדים כאשר אין מחלוקת בדבר זהותם כאוהדי הקבוצה לצד ויהיו זה קיימת בד"כ אינטראקציה בין הקבוצות לגרעין הקשה של האוהדים במטרה להסביר ולהשפיע על אופן התנהגותם והקבוצות הנאשמות אוחזות בנימוק זה כדי להצביע על המאמץ הננקט על ידך כדי למנוע הישנות התפרעות של אוהדים המתבטאת בחזלקת אבוקות, קריאות נאצה, השלכת חפצים למגרש, נקיטת אלימות פיזית או מילולית קשה וכיו"ב.
  11. במקרה דנן אני מקבל את טענת הנאשמת שאין שום קשר בינה לצופים שהדליקו את האבוקות. העובדה שלבשו חולצות המעידות לכאורה כי הם שייכים לאוהדי קבוצת הכדורגל של בית"ר ירושלים אינה הופכת אותם אוטומטית לאוהדי הנאשמת.
- יש להפריד בין תחומי הספורט השונים שאגודות מפעילות ולא כל אוהד של תחום אחד יכול להיחשב כאוהד בתחום אחר.

12. הנאשמת לא ידעה מראש על כניסת אותם אוהדים ועל כוונתם והופתעה לנוכח מעשיהם בדיוק כמו השופטים ואנשי הקבוצה המארכת.

לאור כל האמור לעיל לו עמדתי לתקבל על חברי הדיינים - אני הייתי מזכת את הנאשמת.

עזרא האוזנר ע"ד - דיין

15/4/2024
תאריך

החלטת רוב (הדיינים עמיאל ולוין)

הדיין עמיאל תגר

1. הנאשמת הועמדה לדין על כך שבמשחק החוץ שנערך ביום 28.3.24 אוהדיה הדליקו כשמונה – תשעה אבוקות. כתוצאה מכך הצטבר עשן רב במגרש. שני השופטים עצרו את המשחק והודיעו למנהל הנאשמת ולמאמנה כי לא יחדשו את המשחק אלא אם האוהדים יעזבו את האולם. עקב סירוב האוהדים לצאת מהאולם, הוזעקה משטרה ולאחר 35 החלו האוהדים לעזוב את המקום וניתן היה לחדש את המשחק.
2. עד כאן הנטען בדוח השיפוט ובעקבות כך בכתב האישום. הנאשמת טענה מצידה כי אכן הובערו אבוקות ואכן הקהל סירב להתפנות עד לבוא השוטרים, אך אין המדובר באוהדיה. לטענת הנאשמת, המדובר באוהדי קבוצת הכדורגל של בית"ר ירושלים (כפי שהעידו בגדיהם) אשר הגיעו באופן חד-פעמי למשחק של הנאשמת, לאו דווקא כדי לעודד את הנאשמת. אנשים אלה לא לבשו את חולצות הנאשמת או אביזר עידוד כלשהו המזוהה עם קבוצת הכדורסל בית"ר ירושלים. הנאשמת הופתעה מהגעתם, באשר גם למשחקי הבית של הנאשמת לא הופיעו אנשים אלה (ובכלל כמעט שאין לנאשמת אוהדים) וממילא, כמי שמתארכת באולם הקבוצה הביתית, לא היתה יכולה למנוע את כניסתם. הנאשמת גם עמדה על ההפרדה המוחלטת בינה לבין קבוצת הכדורגל בית"ר ירושלים, ועל כך שמדובר בשני מועדונים שונים
3. בדיון שהתקיים ביום 11.4.24 היו הדיינים חלוקים בדעותיהם ולאור השלכות הרוחב, הוחלט כי ידונו בתיק זה 3 דיינים. לדיון הנדחה הוזמן גם תובע האיגוד. הנאשמת חזרה על טענותיה ותובע האיגוד טען כי יש להרשיע הנאשמת שכן גם "אוהד לרגע" נחשב לכזה שלקבוצה אחרות שילוחית להתנהגותו.

4. בהמשך לכך נעשתה פניה לשופטי המשחק כדי שיבהירו מדוע הגדירו בדוח השיפוט את האנשים שהציתו אבוקות וסרבו לצאת מהאולם כאוהדי הנאשמת, ואלה התשובות שהתקבלו:

- שופט א' – יניב קדוש:

האוהדים הציגו שלטים עם הכיתוב ביתר

לבשו חולצות צהובות ושחורות

התגודדו עם שחקני ביתר ועם הנהלת הצוות

קראו קריאות עידוד לטובת קבוצת ביתר

בזמן הפסקת המשחק כדי שהעשן יתפוגג בקשו מצוות השיפוט לחזור למשחק ביחד עם שחקני ביתר

- שופט ב' – דוד סוורי:

מנקודת מבטי כשופט ב' במשחק המדובר ההתייחסות לאוהדי ביתר לא רלוונטית אני הגעתי לשפוט משחק ואוהדים התפרעו והציתו אבוקות מה שגרם לעיכוב לא נתתי את דעתי האם הם שייכים לבית"ר או לא כי אין לזה קשר לאירוע מבחינתי בתור שופט שם כל אוהד שיתפרע יאלץ לעזוב את המקום. האוהדים הגיעו לבושים צהוב שחור והנחתי שהם לא קשורים ישירות לבית"ר ירושלים כי שפטתי פעמים רבות את בית"ר ירושלים בליגה א והם לא היו קודם, אלה רק אוהדים ששמעו במקרה על המשחק המדובר.

5. אם כן, מתיאורו של שופט א' עולה במפורש כי להבנתו המדובר באוהדי הנאשמת: הם התגודדו עם שחקני הנאשמת והנהלתה, קראו קריאות עידוד לטובת הנאשמת ולאחר הבערת האבוקות בקשו מהשופטים - ביחד עם שחקני הנאשמת - לחדש את המשחק. מי שמתנהג כמו ברווז הריהו ברווז, ומראיה זו של הדברים כתב שופט א' בדוח כי המדובר באוהדי הנאשמת.

6. דברי שופט ב' אינם סותרים את דברי שופט א'; שופט ב' מעיד על עצמו שלא עסק בשאלה האם מי שהצית את האבוקות אוהד קבוצה זו או אחרת ואיננו שולל את הסימנים שנתן בהם שופט א' והמעשים שזכרו על ידו, ככאלה שמעידים על הקשר האוהד של אותם אנשים לנאשמת.

7. יש גם לזכור כי הנאשמת איננה טוענת כי המדובר באוהדים של קבוצה אחרת אשר השימו עצמם לאוהדיה, במטרה לפגוע בה.

8. לאור האמור לעיל ולא בלי היסוס, דומה כי יש לקבוע כי בעדשת הדין המשמעתי, המדובר באוהדי הנאשמת: המדובר בכמה עשרות אנשים שאין חולק כי הם אוהדי קבוצת הכדורגל בית"ר ירושלים, אשר הגיעו בצוותא חדא ולא במקרה למשחקה של הנאשמת הנושאת את השם בית"ר ירושלים ובשבתם ביצע התנהלו כאוהדים לכל דבר של הנאשמת (ולמרב הצער, הדבר אף גלש להתנהגות חריגה מאוד ומסוכנת). אין המדובר במספר מצומצם מאוד של אנשים שהזדמנו במקרה לאולם בו התקיים המשחק ובמקרה כולם אוהדי קבוצת הכדורגל של בית"ר ירושלים, אלא בקבוצה גדולה יחסית שמטרת התאגדותה התבררה מתיאור שופט א'.

9. לפיכך, יש להרשיע הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

10. אשר לעונש: התובע סבר בכתב האישום כי יש להטיל על הנאשמת קנס כספי בפועל וכן קיום משחק ביתי ללא קהל. לאור טענות הקבוצה שהופתעה מכניסת האוהדים, שהמדובר במשחק חוץ ושאינן לה כל עבר בקשר לשימוש באמצעים פירוטכניים, הודיע התובע כי הוא מסתפק בעונש על תנאי בלבד.

דומה כי בנסיבות העניין יש לאמץ את עמדת התובע. בהתאם לכך, נגזר על הקבוצה קנס על תנאי בגובה 2,500 ש"ח וכן עונש על תנאי של קיום משחק בית אחד ללא קהל; שני העונשים יהיו ברי הפעלה במקרה של הרשעה בשימוש באמצעים פירוטכניים על ידי קהל אוהדים, בשנה שמתחילה במועד החלטה זו.

ניתן היום: 17.5.24.

(-)

תגר עמיאל, עו"ד

הדיין אליהו לוין:

קראתי את חוות דעתם של חבריי עוה"ד עזרא האוזנר ועמיאל תגר.

מסכים אני עם קביעתו של עו"ד האוזנר בסעיף 9 להחלטתו לפיה "העובדה שמדובר באוהדים שנחזו להיות אוהדי קבוצת הכדורגל של בית"ר ירושלים אינה הופכת אותם אוטומטית לאוהדי הנאשמת".

לשם כך, ביקשנו לקבל את הבהרות השופטים לגבי זהות האוהדים.

לאחר קבלת הבהרות השופטים, באתי לכלל מסקנה כי הנסיבות שפורטו בהבהרתו של שופט א', ניב קדוש, מצביעות על כך כי אותם אוהדים שהדליקו אבוקות, הגיעו למשחק כאוהדי בית"ר ירושלים לתמוך בה במשחק מול היריבה העירונית, זאת אף אם אינם מגיעים בדרך כלל למשחקי קבוצת הכדורסל של בית"ר. אשר על כן אני מצטרף לחוות דעתו של עו"ד תגר עמיאל כי יש להרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

יחד עם זאת הרי שבנסיבות העניין, חרף הרשעת הנאשמת בגין האחריות החלה עליה מעצם אחריות קבוצה למעשי אוהדיה, הרי שלעניין הענישה הייתי מייחס לה אשמה במדרג הנמוך ביותר. כאמור מדובר באוהדים שאינם מוכרים לה שכן בדרי"כ אינם מגיעים למשחקה הנאשמת לא צפתה ולא היה עליה לצפות כי אותם אוהדים יגיעו למשחק ויתנהגו כפי שנהגו, =. יש לזכור כי כאשר מדובר במשחק חוץ, יכולתה לשלוט בהתנהגות האוהדים או למנוע אותה מראש בהעדר ציפייה או סבירות מראש הינה מוגבלת מאוד. לפיכך, אני מסכים לענישה המינימלית שפורטה בסעיף 10 לחוות דעתו של עו"ד תגר עמיאל.

ניתן היום: 19.5.2024

אליהו לוין, עו"ד